

HET GROTE SCHIJNENDE LICHT

 Mijn tekst vanmorgen wordt gevonden in het Nieuwe Testament. Eerst zal er een Schriftlezing zijn uit Mattheüs het 1e... het 2e hoofdstuk, beginnend met het 1e vers. En dan wil ik ook als tekst nemen, uit het 4e hoofdstuk, en de 14e en 15e verzen. Ik houd ervan om het Woord te lezen, omdat het Woord God is.

Toen nu Jezus geboren was te Bethlehem in Judea, in de dagen van koning Herodes, zie, wijzen uit het Oosten kwamen te Jeruzalem,

En vroegen: Waar is de Koning der Joden, die geboren is? Want wij hebben zijn ster in het Oosten gezien en wij zijn gekomen om Hem hulde te bewijzen.

² Dan in het 4e hoofdstuk en het 14e vers, sprekend betreffende de profeet.

Opdat vervuld zou worden het woord, door de profeet Jesaja gesproken, toen hij zeide:

Het land Zebulon en het land Naftali, aan de zeeweg, over de Jordaan, Galilea der heidenen;

Het volk, dat in duisternis gezeten is, heeft een groot licht gezien, en voor hen, die gezeten zijn in het land en de schaduwen des doods, is een licht opgegaan.

³ Ik wil mijn tekst nemen uit de...als dit: *Het Grote Schijnende Licht*. Het is een zeer ongebruikelijk Schriftgedeelte.

⁴ En, gedurende deze tijd, de mensen hebben doorgaans zoveel gepredikt over “geen plaats in de herberg”, tijdens de kersttijd, en “Jozef en Maria”, en—en “de geboorte van de Here Jezus”. Gisteren bedacht ik dat ik zou proberen het vanuit een andere hoek te benaderen, dan velen van u op uw radio en televisies horen.

⁵ En terwijl ik erover dacht, kwam dit in mijn gedachten, over de wijzen en de ster. En wat mij trof was, dat, wat een wijze met Christus te maken heeft. Daarom, door velen van de oude geleerden te lezen, gisteravond, laat, totdat ik achter het bureau in slaap was gevallen, proberend iets te vinden dat een beetje licht op het onderwerp voor vandaag zou werpen.

⁶ Dan, het is een ongewone zaak om over deze dingen te spreken, omdat God per slot van rekening ongewoon is. God doet dingen op een ongewone wijze, en soms op een ongewone tijd, omdat Hij heel ongewoon is. En degenen die Hem dienen zijn ongewoon; zij zijn een eigenaardig volk.

7 Dus als we, dit deel van het jaargetijde, als we ons denken op Kerst richten, is het jammer dat we het aan een mythe, “Kerstman” genaamd, over moeten laten, in plaats van de werkelijke Kerst, wat het hoort te zijn. Vele kleine kinderen in het land vandaag weten niets anders dan dat Kerst “een slee vol met speelgoed” betekent, en “een paar betoverde rendieren die zich op het huis werpen”, om pas later van deze mythe te horen; om zelfs hun geloof te beschadigen, wanneer het ware kerstverhaal bekend wordt, dat het niets te maken had met rendieren, of een man die een pijp rookt, met bont rondom zijn jas.

8 Het was de geboorte van onze gezegende Here Jezus. En het is hoogst ongewoon te zien hoe God op deze manier werkte, omdat geen andere tijd ooit zou hebben gewerkt, in de hele geschiedenis van de wereld. Het moest juist precies op deze tijd gebeuren. En nu voor een paar ogenblikken, laten we gewoon regelrecht naar de tijd kijken.

9 Het was een tijd waarop Herodus, de moordenaar, koning was. Het moest zo zijn, deze harteloze man moest koning zijn op die tijd, want we zijn bekend met de Schriften die zeiden dat hij “al de kinderen van twee jaar oud en daaronder heeft omgebracht,” proberend om de Christus te vinden. En het moest juist op die tijd zijn.

10 En toen moest het zo zijn, destijds, dat er een belasting geheven moest worden, om te zorgen dat Maria en Jozef terug zouden gaan naar hun geboortestad Bethlehem, waar zij ingeschreven waren, en hun geboorten waren opgetekend bij de rechtbank en in de tempel, om te worden aangeslagen door de belasting. En Christus moest in Bethlehem geboren worden, en zij waren er vele mijlen vandaan toen dit plaatsvond.

11 En we zijn opmerkzaam geworden op de gevaren waar zij doorheen moesten gaan teneinde daar te komen. Nu, zij hadden geen prachtig mooie, piekfijne ambulance om Maria daar naartoe te brengen. En zij hadden het niet zoals vandaag, dat wij een of andere vrijstelling zouden kunnen hebben. Het was het bevel van de koning. Vrijstellingen werden niet aanvaard. Het moest worden vervuld. “De koning zei het zo!” Maakte niet uit wat haar omstandigheden waren, of wat ook, zij moesten terugkeren naar hun geboorteland. Geen gemak voor de kleine zwangere moeder. En geen mogelijkheid om te reizen; alleen maar te voet, of op de rug van een kleine ezel.

12 En ons wordt verteld dat Jozef Maria nam, die op elk moment moeder zou kunnen worden, en zette haar op de rug van een kleine ezel. En als iemand ooit op een ezel gereden heeft, weet wat voor een ruwe rit dat is. De kleine makker, langs een smal spoor dat over de bergen kronkelt, naar

Bethlehem toekomend, van het lager gelegen Judea, erg ruwe en ruige weg. Wat als de kleine ezel niet vast op zijn poten stond, en zou zijn gevallen met deze kleine zwangere moeder?

¹³ Of, in de dagen dat er zoveel verkeer naar hun geboorteland kwam, het hele land was in beweging, vol van pelgrims en reizigers, terug naar het geboorteland, een erg goede gelegenheid voor rovers in die dagen. Wanneer zij de kleine karavananen van weinig mensen zagen; de ruiters, de rovers zouden er meteen op in hebben kunnen rijden en hen hebben omgebracht, en hun goederen hebben meegenomen en ervandoor zijn gegaan. Wat was dit wat voor dit pasgetrouwde paar, dat zij onder ogen moesten zien, en hoe het zou moeten zijn geweest!

¹⁴ Bovendien, wat als enkele van de wilde beesten, want er waren daar leeuwen en vele verscheurende wilde dieren, die rondzwierven in de woestijnen die ze moesten doorkruisen. Wat als een wild beest zich naar het kleine gezelschap zou begeven, wat had Jozef kunnen doen met een stok in zijn hand, en een vrouw die nauwelijks vooruit kon komen? Zij moesten dat onder ogen zien.

¹⁵ Maar het geeft ons troost om dit te weten, dat wij onze bestemming niet in de hand hebben. God heeft onze bestemming in de hand. En Hij heeft bepaald dat het zo zal zijn, en er is niets dat het programma van God ooit zal onderbreken. Wij zijn bestemd om aan te komen.

¹⁶ En er moest geen angst zijn. En toch, misschien Maria en Jozef zelf, gewoon alledaagse mensen, niet opgeleid. En zij konden niet weten dat deze dingen, die precies op dat moment gebeurden, de Schriften aan het vervullen waren.

¹⁷ En het is hetzelfde vandaag. De dingen gebeuren precies in deze dag waarin wij leven, en velen van ons weten er niets over, hoe God in beweging is.

¹⁸ Ik werd net gevraagd door één van de dames die opnames maken hier in de ruimte, wanneer ik zou gaan spreken over dat onderwerp van het handschrift, en de spoetnik in de lucht. "Zou het volgende zondag zijn?"

Ik zei: "Ik weet het niet."

¹⁹ Maar o, om in deze in duister gehulde tijd te zien, Gods grote hand beweegt gestaag door. Niets zal Het stoppen.

²⁰ En wij kunnen het als het ware vandaag zien, als het ezeltje en de twee reizigers tenslotte aankomen. Als zij 's nachts door de woestijnen komen, het was zo heet! En dan, laten we zeggen, dat zij net op de kleine berg ten oosten van Bethlehem gaan zitten.

²¹ Bethlehem ligt in een vallei, en daar is een kleine berg. En de weg die Bethlehem binnenkomt, maakt een bocht ten oosten van Bethlehem, en gaat naar beneden de stad in. Dichtbij de hoek, waar je de laatste bocht maakt, om heuvelafwaarts te gaan, is er een grote stapel ruige stenen die daar ligt. En er wordt door

geschiedkundigen vermoed dat Maria en Jozef daar misschien stopten om even op adem te komen, voordat zij die avond naar de stad afdaalden.

²² Laten we naar Jozef kijken, in zijn tedere omgang, tilt zijn kleine bruid van de ezel en helpt haar op de grond, neemt haar over en zet haar neer op de rots, en zei: “Lieverd, daar is het stadje, net beneden ons, waar onze kleine nieuwkomer misschien geboren zal worden.”

²³ Ik kan me inbeelden de sterren net een beetje te zien twinkelen en oplichten, terwijl zij over Bethlehem zaten uit te kijken; aan hun . . . ten oosten van hen. En terwijl zij daar zaten, zich afvragend terwijl zij naar de sterren staarden; ver weg, honderden mijlen oostelijk daar vandaan, ontwikkelde zich een ander tafereel.

²⁴ Weet u, God werkt in Zijn heelal. Hij laat dingen plaatsvinden in één land, waar Hij het pasklaar maakt, om het in een ander weer tegen te komen. Daar zien wij, ver weg in het oosten, zoals het ons is verteld door vele geschiedschrijvers, dat deze makers, de wijzen, zoals wij die kennen.

²⁵ Vandaag zouden zij min of meer “sterrenkundigen” genoemd worden, niet in de zin van waarzeggers; maar er is een nabootsing van sterrenkunde, die waarzeggers worden genoemd. En mensen storten zich op deze dingen, die in wezen een valse voorstelling van de werkelijke sterrenkundige zijn.

²⁶ Hampton vertelde ons, de grote geschiedschrijver, dat het was . . . Zij waren Meden en Perzen, deze sterrenkundigen. Laten we hun leven eens een beetje volgen. En we ontdekken dat de Meden en Perzen bekend raakten met het Evangelie van onze Here toen zij daarginds in Babylon waren. Jaren daarvoor, in de tijd van koning Nebukadnezar, hadden zij zulke mensen als sterrenkundigen, die de sterren observeerden en de hemellichamen. En zij konden aan de hand van tekenen en het bewegen van de sterren waarnemen dat bepaalde gebeurtenissen zouden plaatsvinden.

²⁷ En de koningen uit vroeger dagen raadpleegden dit soort mannen om van gebeurtenissen en van dingen af te weten die plaats zouden gaan vinden. God verklaart het altijd door Zijn hemellichamen, voordat Hij het aan de aarde bekend maakt. God schrijft het in de hemelen.

²⁸ En de ster waar wij naar kijken, en we denken daaraan als kleine vijfpuntige voorwerpen in de hemelen, maar, wat zij zijn, zij zijn werelden veel groter dan deze, die het zonlicht weerkaatsen.

²⁹ En deze mensen waren zeker bekend met het Evangelie in de jaren van Israëls gevangenschap, van zeventig jaar in het land van de Chaldeeën, en zeker, Daniël die als hoofd

over de wijzen werd gemaakt. De profeet, door zijn grote wijsheid om het einde van dingen te weten, en te weten wat God zou gaan doen, en hij werd het hoofd der wijzen genoemd. En de wijzen hadden oude manuscripten waar zij naar verwezen, van hun voorvaderen. En Daniël haalt er de Geschriften van de Here bij.

³⁰ En wij begrijpen dus dat zij gedurende deze tijd veel met elkaar beraadslaagd hadden, en zij hadden de wijsheid en de kracht gezien die de ene ware God teweegbracht, die ver boven enige sterrenkundige of wijze uitging. Het werd bewezen in de nacht van koning Nebukadnezars . . . of Beltsazars dansfeest, dat, geen van de Chaldeeën of de sterrenkundigen het handschrift op de wand kon lezen. Maar Daniël, door de Geest en de kracht van de levende God, kon het doen. En zijn geschriften werden heilig gehouden, en zijn dat tot op deze dag.

³¹ Nu, we noemen hen, in het oosten . . . Ik heb het voorrecht gehad om met hen te spreken in India. En zij worden nu de Mohammedanen genoemd. Maar zij waren eigenlijk de Meden en Perzen. Indiërs worden genoemd de . . . Ik geloof dat zij hen de onreinen noemen. En de Meden en Perzen zijn eigenlijk de Mohammedanen. En zij zijn degenen die oorspronkelijk bij koning Nebukadnezar waren. En hun geweldige wijsgeren waren geleerden die de—de natuurlijke dingen bestudeerden, om geestelijke dingen die gingen gebeuren te verklaren.

³² Dus gedurende honderden jaren lang, en de manuscripten van Daniëls onderwijzingen enzovoort, hadden zij die in acht genomen.

³³ En wat zij zouden doen, aan het begin van de avond, zouden zij de Assay (?) Bergen in gaan. En hierboven hadden zij een kasteel. En in dit kasteel was het kasteel van de wijzen. En zij zouden daar hun fujadous (?) feest houden. En na het feest zouden zij naar hun baldakijnen lopen, of op hun terrassen, en daar naar een zekere observatietoren, nadat de zon was ondergegaan. En zoals Mohammedanen gewoonlijk doen, naar de zon buigen en “Allah! Allah!” roepen. En vele keren zegenen zij zichzelf met de heilige wateren enzovoort, zelfs tot aan vandaag toe. Het voornaamste, van hun meest heilige zaak was vuur. Zij geloofden dat deze ene ware God in vuur leefde.

³⁴ En hoe vreemd is het te weten dat de ene ware en levende God wel in het Licht woont, en Hij is een verterend Vuur.

³⁵ Hoe dat zij hun heilige vuren brandden! En zij letten op dit vuur, omdat zij geloofden dat de enige ware God in dit vuur woonde, en Hij Zichzelf aan hen terugkaatste. En het vuur brandde het helderst wanneer het—het licht van de zon onderging.

³⁶ En dus zouden zij buiten op deze uitkijktoren gaan, en zij zouden omhoog kijken. En zij waren goed opgeleid. En zij kenden elke beweging van de grote sterrenhemel. Zij letten ijverig op elke beweging.

³⁷ O, als Christenen dat slechts zouden doen! Niet op de sterren letten, maar op Gods Woord letten terwijl Het Zich ontvouwt. Als we het vandaag slechts zouden opmerken, en zien hoe dat God in deze dag de dingen heeft beloofd waarvoor wij zo dapper staan. God heeft beloofd deze dingen te doen, zoals de zieken te genezen en de geweldige wonderen te doen.

³⁸ Dezelfde Daniël die hen onderwees over de gebeurtenissen, zei, dat: "In de laatste dagen zullen de mensen die hun God kenden heldendaden doen." Die Schriftgedeelten moeten worden vervuld. Als we slechts zouden zoeken! En als u zult opmerken, God openbaart Zichzelf alleen aan degenen die zoeken en ernaar verlangen Hem te zien. "Nader tot Mij en Ik zal tot u naderen", spreekt de Here. En soms laat God dingen gebeuren, zodat wij dicht tot Hem zullen naderen. Want God heeft met zekerheid beschikt dat bepaalde gebeurtenissen moeten plaatsvinden, en zij zullen zich onvouwen, precies zoals Zijn grote tijdsklok het aftikt.

³⁹ En op, laten we zeggen, een bepaalde avond, nadat het feest voorbij was, en zij zich naar de zonsondergang hadden gebogen, gaat ons gezelschap naar boven naar deze uitkijktoren. En terwijl de geweldige hemellichamen zich beginnen te vertonen in de lucht, werden oude manuscripten van lang geleden, van wijsgeren, tevoorschijn gehaald. En opgevouwen, en zij keken erin en zij zeiden, o, bepaalde dingen die waren voorzeggd. En misschien ging het onderwerp een lange tijd door, over het grote uiteenvallen van de koninkrijken, en het ineensinken van hun grote rijken, en hoe de maatschappelijke toestand van het volk, en de oorlogen, die de aarde hadden verscheurd en haar hadden overspoeld met het bloed van hun kameraden. En zoals mensen die geestelijk zijn, alleen geestelijke dingen begrijpen; hoe dat het onvouwen van de voorbijgegangene heerlijke dagen, en hun schande, zoals het heilig vuur door de lucht werd opgeslokt en verdween, om de ene en ware levende God te vertegenwoordigen.

⁴⁰ En terwijl de avond overging in middernacht, laten we zeggen tien uur of elf, terwijl de menigte daar zat, misschien hun liederen zongen, of misschien waren zij in gebed. We weten niet precies wat zij aan het doen waren, en de geschiedkundigen maken het niet duidelijk. Maar, hoe dan ook, moeten zij in een geestelijke gezindheid zijn geweest, want God eert waar er eenheid en geest is.

⁴¹ God zal vanmorgen tot ons komen. Hij zal het leven van dit geliefde meisje sparen, en menigeen van u hier die misschien

stervende zijn aan kanker en aan andere ziekten, als we slechts in geestelijke eenheid met Zijn Woord en met Hem kunnen komen. God zal Zichzelf openbaren. Hij doet dat altijd.

⁴² Op de weg naar Emmaüs, na de opstanding, was het pas toen Theophilus en zijn vriend tot Hem begonnen te spreken, en de Schriften werden aangehaald, en de God in Christus openbaarde Zichzelf aan hen. En toen op de terugweg zeiden zij: “Was ons hart niet brandende in ons terwijl wij tot Hem spraken, onderweg?” Iets met het spreken over het Woord!

⁴³ En in hun oude manuscripten, als zij lazen over de verschillende magiërs die waren heengegaan. En ik kan hun Bijbel op dit moment niet uitspreken, of hadden zij Zedakoah [?] genoemd, iets op die manier, wat zij lazen en terugverwezen naar deze geschriften van hun heilige mannen. En hoe velen van hen afgodendienaars waren, en schaamte en schande over de mensen brachten, ongetwijfeld dat deze magiërs hun hoofden schaamtevol bogen. Maar toch, toen vertegenwoordigden de geheiligde brandende vuren een ware God.

⁴⁴ Dan kan ik iemand uit het kasteel zien komen, iemand met een rol in zijn hand. En hij biedt het de wijsgeren aan, als zij op de observatietoren zitten, terwijl zij naar de sterren kijken, en alles volmaakt in harmonie beweegt, zoals het avond aan avond gebeurde, precies zoals God het bepaald heeft.

⁴⁵ En hierin, terwijl zij spreken over het uiteenvallen van koninkrijken, lezen zij een gedeelte uit Daniël, dat zegt: “Ik zag totdat er een steen afgehouden werd uit de berg, zonder handen, en het sloeg de koninkrijken van de aarde en zij werden als—als kaf op de dorsvloer. En deze grote steen werd tot een grote berg die de gehele aarde bedekte. En Zijn Koninkrijk zal een eeuwigdurend koninkrijk zijn.” Hun hoop werd toen aangewakkerd tot een tijdstip waarop rijken zouden ophouden met uiteenvallen, en waarop koninkrijken zouden ophouden om verwoest te worden, want er was een eeuwigdurend koninkrijk op komst, aangesteld door de ene ware en levende God.

⁴⁶ En toen zij aan deze dingen dachten, aan de Schriften, moet één van hen naar boven hebben gekeken. En er zat een vreemde tussen. Zij zagen een Licht dat zij nooit eerder hadden gezien. Het was een majestueuze Ster die tot dit tijdstip niet had behoord, of niet binnen de gezichtskring van de magiërs was gekomen. Maar daar was het. Waarom? De Schriften moeten vervuld worden.

⁴⁷ U zegt dan: “Broeder Branham, denkt u dat God met die magiërs zou handelen?”

⁴⁸ De Bijbel zei in Hebreeën het 1e hoofdstuk en het 1e vers, dat “God voortijds vele malen, op vele wijzen,” op allerlei manieren, “Hij tot de vaderen gesproken had.”

49 Er staat ook in Handelingen 10:35 geschreven, dat “Bij God geen aanneming des persoons is, maar Hij eert diegenen in elke natie, die verlangen Hem te dienen in gerechtigheid.” Al bent u fout, toch, in de gerechtigheid van de—de gezindheid van uw hart, dat u verlangt om God te dienen, zal God dat eren. Dus, daarom hebben denominaties geen grenslijnen die zij kunnen trekken, die God zullen tegenhouden door welke bepaalde leerstelling ook, omdat God naar de motieven van het menselijk hart zal kijken, en van daaruit zal Hij werken.

50 En we ontdekken dat deze magiërs, oprecht in hun hart en verlangend die ene ware God te zien, en uitkijkend naar Zijn profetie om te worden vervuld, die zei dat “De Here zal Hem opwekken en maken een . . . Zijn koninkrijk zal geen einde hebben. Het zal een eeuwigdurend koninkrijk zijn.”

51 Het was op dat tijdstip dat de Ster, die we vandaag als Ster genaamd kennen, aan de hemel verscheen. Ik kan mij voorstellen dat die magiërs, eenparig, sprakeloos stonden, toen zij naar het verschijnsel van een Ster keken die de wetten van het zonnestelsel had getrotseerd, en van de geweldige constellaties van de hemellichamen was gekomen, om iets bekend te maken toen het op het punt stond te gebeuren.

52 Ik hoop dat u op dit punt tussen de regels door kunt lezen en weten wat we bedoelen, dat God in deze dag alles heeft getrotseerd, om Zichzelf bekend te maken, dat Hij vandaag leeft, uit de dood is opgestaan, in Zijn heerlijke hemelse Lichaam. Het beeld hier van Zijn Wezen zou iedere ongelovige ter wereld uitdagen. Hij leeft voor altijd. God doet dingen op Zijn Eigen wijze, ongebruikelijk.

53 Maar, zij hadden naar de hemelse lichten gekeken, maar dit Licht leek anders te zijn dan alle overigen.

54 En wij hebben vandaag naar de lichten in de gemeente gekeken. We hebben naar de Methodisten-, de Baptisten-, de Pinkster-, de Presbyteraanse lichten gekeken.

55 Maar voor diegenen die naar Hem uitzien, lijkt het erop dat een ander Licht is begonnen te schijnen, dat Hem bekend maakt. “Hij is dezelfde gisteren, vandaag, en voor immer.” In Zijn grote, luisterrijke schoonheid en kracht, van een hemels Lichaam dat in deze laatste dagen in de vorm van de Heilige Geest aan de Gemeente gezonden is, om Zijn opstandingskracht bekend te maken, en Hij is voor immer een Eeuwig Licht dat nu onder Zijn gelovigen bestaat. O, hoe wonderbaar is het te zien dat wat Hij doet!

56 En terwijl zij daar stonden, als aan de grond genageld, kon de één niet tegen de ander spreken, want de heerlijkheid van dit Licht had hen aan de grond genageld.

57 O, hoe is het vandaag, mijn beste vriend, arme stakker, om wanneer een mens die Zijn Kracht nooit heeft gekend,

nieuw Licht te geven en nieuwe hoop te geven, wanneer hij de Tegenwoordigheid van de Goddelijke Persoon van Christus binnenwandelt, met een geloof dat hem vastgenageld houdt jegens Zijn majesteit. Het is niet zoiets als naar het altaar lopen en de prediker uw rechterhand geven, noch is het zoiets als naar het bad gaan om te worden gedoopt, of bij een schaal staan om te worden besprenkeld. Het is een Licht binnen te lopen, waar u nooit tevoren getuige van bent geweest. Het is een anker van een Goddelijk geloof, dat alles wat in strijd is met het Woord van God noemt alsof het er niet was. Het brengt nieuw Leven. Het geeft hoop aan de stervenden. Het geeft moed aan de zwakken. Het geeft genezing aan de zieken. Het geeft zegeningen aan hen die niet bevoorrecht zijn. Hoe wonderbaar is het om binnen te treden in het Licht van Zijn Tegenwoordigheid! Niet een mythe. Noch is het iets dat iemand gewoon vleselijk, in hun gedachten, tot stand heeft gebracht. Maar, het is direct in de Tegenwoordigheid van de Koning der Heerlijkheid te komen, het Eeuwige Licht van de levende God.

⁵⁸ Als er iets gebeurt, dat die hoop in u verankert, dat ongeacht hoe ziek u wordt, daarna, heeft het absoluut geen zin voor de duivel om te proberen u te verzoeken door wat anders dan ook. Het is voor altijd verankerd. Het maakt niet uit hoe zeer de vijand zou proberen u het onjuiste leven te laten leiden, u bent voor altijd verankerd, want u bent Zijn Tegenwoordigheid binnengetreden, in een Goddelijk Licht dat uw binnenste wezen heeft veranderd en liet een vreugdeklok van redding luiden in uw hart, waar de wereld niets vanaf weet, dat u bent overgegaan van dood in Leven. De dood en zijn schaduwen zijn uit u weggevloeid, en u bent een nieuwe schepping geworden als u dit Goddelijke Licht binnentreedt.

⁵⁹ Zoals die magiërs als vastgenageld stonden, terwijl zij naar dat Licht keken, kan ik uiteindelijk de één tot de ander horen zeggen: “O, is dit niet een prachtig teken dat iets op het punt staat te gebeuren!”

⁶⁰ Waarlijk, ook vandaag, wanneer we in de Tegenwoordigheid van de Here Jezus komen, is het een Goddelijk teken, dat iets op het punt staat te gebeuren; Zijn heerlijke tweede Komst is ophanden.

⁶¹ En toen zij keken, de één naar de ander, en na een poosje... Zij keken Er misschien de hele nacht naar. Wat glansde Het! Het leek helderder te zijn dan de andere sterren. Het leek alsof zij hun ogen Er niet vanaf konden houden, om naar enige andere ster te kijken.

⁶² En ik ben er zeker van, als wij dat grote Eeuwige Licht in ons gezicht zien schijnen, zullen wij niet naar onze denominaties zien, om te zeggen: “Wij zijn Baptist, of wij zijn Presbyteriaan, of wij zijn van Pinksteren”, of wat het ook mag zijn. Wij kijken alleen naar het Licht en leven. Hij is het Eeuwige Licht.

⁶³ En terwijl zij Ernaar keken, toen de zon tenslotte opkwam...Overdag slapen zij. Ik heb naar hen gekeken terwijl zij op de straten van India zaten, met hun benen gekruist, hun hoofden bij elkaar; terwijl zij overdag zouden slapen, en 's nachts zouden zij naar de sterren gaan kijken, op elke beweging letten.

⁶⁴ Het zijn alleen diegenen die naar Hem uitkijken, die Hem zullen zien. Het zijn alleen diegenen die in Hem geloven, die zich in Zijn zegeningen zullen verblijden. Het zijn alleen diegenen die in genezing geloven, genezing zullen ontvangen. Het zijn alleen diegenen die in redding geloven, het zullen verkrijgen. Alle dingen zijn mogelijk voor hen die geloven. Maar, eerstens moet het niet gewoon een opgewerkt vleselijk idee zijn. Het moet een regelrechte openbaring zijn, van God alleen gezonden, en als wij erop letten.

⁶⁵ Wij ontdekken dat zij Het avond aan avond observeerden. Zij bespraken Het. Zij keken naar de Schriften, zochten daarin. Ik kan één zien komen en zeggen: "Hier is nog een Hebreeuws geschrift. Het komt van één van hun profeten, Bileam genaamd. En hij zei: 'Er zal een Ster opgaan uit Jacob.'" En zij zagen de Schriften vervuld worden. O, wat verheugden hun harten zich!

⁶⁶ En wat zou het onze harten moeten laten verblijden, om te weten dat in deze boze dag waarin we nu leven, Gods heilige Schrift te zien worden vervuld en aan ons geopenbaard als een groot doorzoekend Licht over ons wezen.

⁶⁷ Toen, na een poosje, terwijl zij Ernaar keken; vreemd genoeg begon het op een avond te bewegen. En wij bewegen altijd met het Licht mee. En het Licht begon naar het westen te bewegen. Vlug bepakten zij hun kamelen en al hun koninklijke spullen. Zij hadden geschenken meegenomen. En ik kan hen zien als zij op reis gaan, het Licht volgend, want zij wisten dat het een goddelijk Wezen was. Het moest een of ander groter Licht weerkaatsen.

⁶⁸ Zo is het vandaag vriend, wanneer we de ster zien schijnen, weten we dat het een weerkaatsing van de zon is. Wanneer we de maan zien schijnen, weten we dat het een weerkaatsing van een groter licht is.

⁶⁹ Wanneer we de gemeente zien schijnen, weten we dat het een weerkaatsing van een groter Licht is, het onsterfelijke en Eeuwige Licht. Maar wanneer wij onszelf in het duister stellen, en onze harten afwenden, en ons van het geloof afwenden, en zeggen: "De dagen van wonderen zijn voorbij, en er is niet meer zoiets als dit", keren we onze ruggen naar Gods Eeuwige Licht.

⁷⁰ En toen zij verder trokken, kon ik hen de bergen zien verlaten en naar de westelijke hellingen gaan. Ze volgden de hellingen afwaarts naar de rivier De Tigris, en vandaar volgden

ze de machtige Tigris verder afwaarts totdat ze in Babylon aankwamen, staken de doorwaadbare plaats bij de Eufraat over, verder afwaarts, en gingen langs de grenzen van de landstreken van Palestina. Zich verheugend! Zij reisden 's nachts, omdat het in de nacht koel was voor hen door de woestijnen te reizen. Een ander punt was, de sterren schenen in het donker, dus moesten ze het Licht volgen. En het Licht was hun gids.

⁷¹ En terwijl zij verder kwamen, kwam Het tenslotte bij Jeruzalem aan. Maar toen Het Jeruzalem bereikte, ging Het uit. Het verdween plotseling toen zij Jeruzalem bereikten, omdat het toen hun tijd was om het Licht te laten schijnen.

⁷² En door de bochtige straten van die grote wereldstad heen, door de straten van de oude hoofdstad van de wereld heen, bijna, Jeruzalem; de voormalige zetel van de grote Melchizedek, waar de grote oude profeten en schriftgeleerden zo over hadden geschreven. Maar in hun luie, vleselijke, half verdoofde, goddeloze leven, was het Licht van het Evangelie uitgegaan.

⁷³ En hier waren Heidenen, in de stad van de Joden, roepende: "Waar is Hij, die geboren Koning der Joden? Want wij hebben Zijn ster gezien in het oosten en wij zijn gekomen om Hem te aanbidden." Wat een treffende gebeurtenis voor deze dag, o genadevolle Vader, als wij zien en bedenken! De Joden zo ingeslapen totdat magiërs, oosterse Heidenen, uit verre landen gekomen waren, op reis om de Koning der Joden te vinden, en zij wisten er niets vanaf.

⁷⁴ Vandaag heeft God onopgeleide mensen genomen, jongens en meisjes die waarschijnlijk niet meer dan een lagerschoolopleiding hebben, deed opstaan door de kracht van de Heilige Geest, die roepen in de oren van de kerk: "Hij is hier in Zijn grote kracht, om Zichzelf te onthullen en bekend te maken," en de kerk weet er niets over.

⁷⁵ Zij kwamen om hulde te bewijzen. Zij kwamen om eer te bewijzen aan de Koning der koningen. En de kerk in haar denominationele slaap, weet Er niets vanaf. Zij zijn vreemden. Wat, toen deze bekoorlijke beesten, in hun oosters tapijtwerk dat langs hen neerhing, en de franje. En zoals Philon eens zei: "Zij waren geen koningen, maar zij waren—zij waren belangrijk genoeg om de eerbare gasten van de Koning te zijn." En hier zijn ze, zittend op de rug van deze statige dieren, terwijl zij door de straten gaan, zeggende: "Waar is Hij, de geboren Koning der Joden?" De Bijbel zei dat, "Geheel Jeruzalem en ook Herodus werden ontsteld." Hun getuigenis bracht iets in beweging.

⁷⁶ Is het vandaag niet jammer, dat de kerk niet uit haar domheid van haar theologische gebruiken kan opstaan, om de kracht te zien van de levende, opgestane Christus en Zijn Heerlijkheid; als een ongeletterde, onopgeleide,

interdenominatieve beweging de wereld treft? Kom en zie de Heerlijkheid van de levende God. De Heilige Geest valt precies zoals Hij in het begin deed. De Schriften moeten worden vervuld, en hier is het in de eindtijd.

⁷⁷ En terwijl deze wijzen door de straat trokken, brachten zij iets in beweging vanaf de koning tot de portier, met deze boodschap: "Waar is Hij? Waar is Hij toch?" Zij hadden het antwoord niet. [Broeder Branham klapt twee keer in zijn handen—Uitg.]

⁷⁸ En vandaag, wanneer spoeptniks door het luchtruim zweven, wanneer tekenen van totale vernietiging ophanden zijn; wanneer vrouwen en mannen zijn overgegeven aan zonde en in goddeloosheid leven, de mensen schreeuwen: "Wat betekent dit?", en de kerk heeft het antwoord niet. Zij ligt te slapen.

⁷⁹ Maar de Heilige Geest, Gods onsterfelijk en Eeuwig Licht, is hier om te schijnen over een ieder die Het wil en kan ontvangen.

⁸⁰ Het Licht was verdwenen. Zij gaven hun getuigenis. En tenslotte riepen zij het Sanhedrin bij elkaar, voor een raadsvergadering. En de wijzgeren en de profeten kwamen binnen, met een kleine profeet, kleine geringe profeet, Micha genaamd, zijn profetie. En zij vertelden de koning: "Er staat geschreven: 'Gij Bethlehem, zijt gij niet geenszins de minste onder al de vorsten van Juda? Maar uit u zal een Leidsman voortkomen, Die Mijn volk Israël zal weiden.' Daarom moet het Bethlehem zijn, waar de Christus geboren zal worden, de Koning der Joden."

⁸¹ Wel, niemand wilde hun vertellen hoe naar Bethlehem te komen. Maar zij liepen de poort uit, en toen zij die stad van duisternis verlieten, verscheen het Licht opnieuw voor hen. De Ster verscheen. En de Bijbel zei: "Zij verheugden zich met zeer grote vreugde." Zij moeten feitelijk een beetje gejuicht hebben. Zij verheugden zich met zeer grote vreugde. Zij waren overweldigd. Zij... Ster was verschenen om hen naar hun eindbestemming van hun reis te leiden.

⁸² Zij volgden Hem. Nu bemerkten zij dat Hij lager hangt dan Hij eerder deed. Hij is nu net wat dichterbij. En uiteindelijk als... Zij gingen verder, zich verheugend en God prijzend, door de nacht, geleid door de hand van de Here. Maar uiteindelijk kwam de Ster naar een kleine stal, wat een kleine ruimte in de helling van de heuvel was, een grot, en daar rustte de Ster boven de grot. En deze machtige wijzen, meer dan een jaar en zes maanden op reis, onderweg, reizend, oplettend, volgden geen enkele andere richting dan de Ster. En toen Hij bleef staan, gingen zij naar binnen en daar vonden zij de baby, Jozef en Maria. En zij brachten geschenken uit hun schatkist mee. Zij boden Hem goud, wierook en mirre aan.

Als we gewoon de tijd hadden. Laten we een moment stoppen.

⁸³ Wat vertegenwoordigde het goud? Hij was een Koning. Hij zou niet tot Koning gemaakt worden. Hij was als Koning geboren. Hij was Gods Eeuwige Koning. Hij was een Koning, dus boden zij goud aan.

⁸⁴ En zij boden wierook aan. Dat is een reukwerk, zeer kostbaar, het beste dat te krijgen was. Wat betekende wierook, het reukwerk? Hij was de zoetruikende geur voor God, want Hij ging rond de zieken te genezen en goed te doen. Goud, omdat Hij een Koning was. Wierook, omdat Hij een zoetruikende geur voor God was. Zijn leven behaagde Hem zo, dat God Zijn heiligheid en schoonheid inademde, want het was Zijn Eigen heiligheid in Hem weerkaatst.

⁸⁵ O, als wij een zoetruikende geur konden zijn, als Gods heiligheid in ons weerkaatst kon worden; totdat wij rond zouden gaan goed te doen, zoals Jezus van Nazareth, totdat het een zoetruikende geur voor de Here zou zijn.

⁸⁶ Maar, wij ruziën, wij redetwisten, wij maken ons druk, wij twijfelen, dat is de reden dat het een stank in de neusgaten van God wordt. Onze levens gingen heen en weer naar plaatsen, waar dan ook, waar wij niet behoorden te zijn. Wij zeggen dingen die wij niet behoren te zeggen. Wij doen dingen die wij niet behoren te doen. We ruziën en kiezen partij voor de wereld, en verloochenen Christus in de belangrijke, cruciale momenten. Dat is de reden dat wij niet een zoetruikende geur kunnen zijn.

Maar, Hij wel, en deze wijzen gaven wierook.

⁸⁷ Nu, zij gaven Hem ook mirre. En iedereen weet dat mirre een erg kostbaar, maar bitter kruid is. Mirre, wat vertegenwoordigde mirre? Zijn geweldige, allerhoogste offer. Zijn geplette, jonge leven, op Golgotha, waar de zonden van de wereld Hem in stukjes vermaalden. Goud, vanwege een Koning. Wierook, wegens Zijn aangename, liefelijke leven. En een mirre, vanwege Zijn offer voor zondaren, dat Hij stierf. "Daar werd Hij verwond om onze overtredingen, verbrijzeld om onze ongerechtigheid. De straf die ons de vrede aanbrengt op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden." Dat is waarom zij Hem mirre aanboden.

⁸⁸ Gewaarschuwd door God in een droom, gingen zij de andere kant op. Keerden niet terug, maar hun—hun reis was voltooid. De Ster had Zijn loop beëindigd.

⁸⁹ Wat betekent de Ster vandaag voor ons, vriend? Daniël geeft ons het antwoord, Daniël 12:3. Er staat: "Zij die verstandig zijn en hun God kennen, zullen stralen als het uitspansel des hemels; en zij die velen tot gerechtigheid hebben gebracht zullen stralen als de sterren voor eeuwig en altijd."

⁹⁰ Wat zijn wij dan vandaag? Wij zijn sterren. Iedere wederomgeboren Christen is een getuigenis voor de Here Jezus Christus, een ster om de kracht en heiligheid van de Here Jezus te weerkaatsen; om Hem te weerkaatsen in zijn leven, om Hem in zijn spreken te vervolmaken, om Hem in Zijn genezingskracht te vervolmaken, om Hem in Zijn opstanding te vervolmaken, om Hem te weerkaatsen op elke wijze waarop Hij aan ons door God de Vader werd weerkaatst. Wij zijn sterren.

⁹¹ Let op! Wat voor soort ster zou u moeten zijn? Deze Ster werd niet door Zijn eigen kracht geleid. Hij werd door de hemelse krachten van de Almachtige God geleid. En als wij ooit zondaren tot Christus gaan weerkaatsen, moeten we door de Heilige Geest worden geleid. Romeinen 8:1 zegt: “Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen die in Christus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.” Als wij een ster zullen gaan zijn, om het Licht van Christus te weerkaatsen, om zondaren tot Hem te brengen, moeten we door de Heilige Geest geleid worden. Juist!

⁹² En we kunnen niet alledaags zijn. We moeten ongewoon zijn. We kunnen niet gewoon zijn, omdat Gods volk een bijzonder volk is. Zij zijn dat door de tijdperken heen geweest.

⁹³ Hoewel bijzonder, toch was de ster briljant. Niet briljant in werelds onderwijs, wereldse zaken, maar briljant als offer voor de Here. Wij werpen ons ter aarde, zoals de wijzen deden in de Tegenwoordigheid van de Koning der koningen, om Zijn Licht te weerkaatsen.

⁹⁴ U bent een ster. Iedere Christen is een ster, om de verlorenen te leiden, om de vermoeiden te leiden, de voet van de reiziger, voor degenen die zoeken. Dan, de ster kan niet door zichzelf geleid worden, hij moet door de Geest geleid worden. Hij moet de schittering van God in zijn leven weerkaatsen, om zich van de dingen van de wereld te onthouden, en goddelijk en nuchter te leven in dit hedendaagse leven. Het moet het Licht weerkaatsen van de Grote die scheen.

⁹⁵ Wat moeten we dan doen? Opstaan, en het Licht van God aan de stervenden laten schijnen. In de diepe duisternis van deze wereld, moeten wij de Aanwezigheid van de Here Jezus in Zijn opstandingskracht weerkaatsen en laten schijnen. Zoals Hij gisteren is, zo is Hij vandaag, om Hem te weerkaatsen.

⁹⁶ Maar bedenk dan, de Ster, opnieuw, als hij zijn loop beëindigd heeft, gaat hij niet met de eer strijken. De Ster bracht de mensen gewoon naar hun bestemming, en toonde hen dat volmaakte Licht.

⁹⁷ En wij, als leden van het Lichaam van Christus, vanmorgen, vrienden, wij zijn Gods lichten, maar wij gaan zelf niet met de eer strijken. Als we onze—onze patiënt krijgen, en onze—onze. . . de persoon die we leiden; wanneer we ze krijgen,

moeten we onszelf geen eer geven en hen leiden naar “het grote en volmaakte Licht dat schijnt, om de weg van ieder mens die in de wereld komt te verlichten”, de Here Jezus Christus. Niet een mythe, de Kerstman genaamd, niet een of andere kerk door denominatie; maar dat ware en volmaakte Licht, Jezus Christus, de Zoon van de levende God.

Laten we bidden.

⁹⁸ Met hoofden gebogen naar het stof waaruit God u genomen heeft; op een dag, zo zeker als de sterren 's nachts schijnen, en de zon overdag schijnt, zult u naar dat stof teruggaan. Als u hier bent, op de vooravond van dit Kerstfeest, en u zou graag de Heilige Geest willen hebben om u tot de Redder te leiden, en Hem op deze manier te aanvaarden, zou u gewoon uw hand naar Hem willen opsteken en zeggen: “God, wees mij genadig. Schijn op mijn pad, terwijl ik dagelijks wandel. En leid mij, tenslotte, naar dat volmaakte Licht, zodat mijn leven zich met het Zijne kan vermengen en ik onsterfelijk, Eeuwig Licht zal hebben.”

⁹⁹ De Here zegene u, mijn dierbare zuster; en u, mijn zuster; u, mijn broeder; u daarachter, broeder; en u, zuster; en u, mijn broeder. God ziet uw handen. O, u zuster, de Here ziet u. Ja, hierzo, dame, de Here ziet u, zeker.

¹⁰⁰ “O Jezus, zend de Heilige Geest vanmorgen uit, bestuur mijn armzalig, misleid leven. Ik ging en sloot me bij een kerk aan, ik was Katholiek, en toen was ik Baptist, en toen was ik Presbyteriaan. Ik ging naar Pinksteren. Ik ben gewoon overal heengegaan. En ik kom om te ontdekken, Here, ik—ik vraag mij gewoon af; ik weet niet waar ik sta. Maar laat dat Hemellichaam, laat dat hemelse Wezen van de Morgenster, de grote Geest van God, mij vandaag leiden naar die plaats in Hem waar ik wil zijn, waar mijn hart een kribbe kan zijn en Diegene wiegen; dat Hij mij door al de schaduwen heen zou mogen leiden, de valleien van de schaduwen des doods, dat ik geen vrees zal hebben, als ik eraan kom op die weg.”

¹⁰¹ Zou er een ander zijn net voordat we sluiten? God zegene u, meneer; en u, meneer; en u, meneer. Ja, dat waren mannen, een hele poos, meneer. De anderen waren merendeels vrouwen; deze keer waren het mannen die hun handen opstaken. Zeker, het waren wijze mannen die kwamen, zochten, het Licht volgden. God wil u. Kleine Mar- . . .

¹⁰² Kleine Maria en Jozef waren de stad binnengegaan, en daar werd Jezus geboren. Tegen de tijd dat de wijzen aankwamen, zij waren een lange tijd onderweg geweest, maar tenslotte hadden zij hun grote eindpunt bereikt, de Ster had hen geleid. Nu, u hebt al een hele tijd een Christen willen zijn, misschien hebt u een lange reis ondernomen. Dit is het eindpunt vanmorgen misschien, want nu zult u Hem als uw

Redder ontvangen, terwijl u Hem wiegt in uw hart. Nog een, voordat we deze altaaroproep besluiten? De Here zegene u. Heel goed. Dank u.

¹⁰³ En nu, hoevelen hierbinnen zouden zeggen: “O Here, zoals mij door de Schriften werd verteld, die niet kunnen falen, dat in deze mirre die U werd aangeboden, daarin vertegenwoordigd, het uitgieten van Uw leven. ‘U werd verwond om onze overtredingen, door Uw striemen werden wij genezen.’ U verdroeg de bittere zweepslagen aan de geselpaal, zodat Uw striemen ons zouden mogen genezen. Ik heb Uw genezende kracht vandaag nodig, Here. Wilt U gewoon alle twijfels uit mijn leven wegnemen? Neem het van mij af, zodat ik beslist nooit meer zal twijfelen. En laat mij nu nederig tot U komen, en U geloven voor mijn genezing.”

¹⁰⁴ Zoudt u uw hand willen opsteken, dat, u zieke mensen? De Here sta uw verzoek toe, mijn dierbare vriend.

¹⁰⁵ Zou u Hem kunnen betwijfelen? Zeker niet. Hij staat vandaag als het Paaskind, of...als het—het Kerstkind, de Zoon van God, de Algenoegzame. Hij komt aan elke behoefte tegemoet. Hij komt aan elke nood die u hebt tegemoet. Ontvang Hem gewoon. Wat wordt ons verteld om te doen in de Bijbel? “Leg de zieken de handen op en zij zullen genezen worden.”

¹⁰⁶ Nu, Hemelse Vader, ik breng deze kleine groep mensen tot u, die Gij vanmorgen hebt uitgezonden om de Boodschap van de Ster te horen. Hoe dat u handelt met mensen van elke levenswandel! U handelt met de dranksmokkelaar. U handelt met de dronkaard. U handelt met de wetenschapper. U handelt met de huisvrouw. U handelt met de prediker. U handelt met het kerklid. U bent God. U bent zo groot dat niemand aan U kan ontsnappen. En degenen die oprecht zijn in hun hart, U toont genade aan hen uit alle naties en alle geloofsovertuigingen.

¹⁰⁷ Dus danken wij U vanmorgen voor degenen die hun handen hebben opgestoken, zo’n twintig of dertig, zou ik inschatten. En ik bid, God, dat ditzelfde moment, juist nu, dat het grote Eeuwige en onsterfelijke Licht zal doorbreken in hun ziel, dat zij die gemoedrust zullen vinden waar zij naar hebben verlangd en naar gezocht, door zich bij kerken aan te sluiten en—en door bepaalde rituelen te gaan. Maar moge de Heilige Geest op hen schijnen.

¹⁰⁸ Zoals Jesaja zei: “Dit volk is in grote donkerheid gezeten, maar een groot Licht heeft hen beschenen.” Sta toe, Here, dat deze profetie daar vandaag vervuld zou mogen worden in deze harten die naar U verlangen. Geef aan hen die vrede die alle verstand te boven gaat, en hen een volkomen tevredenheid geeft dat zij U ontmoet hebben en met U gesproken hebben, en hun levens aan U aanboden, helemaal gebroken en verscheurd;

dat U, met Uw goud, wierook en mirre, hen zou mogen genezen en hen tot mensen maken, eerbare vaten voor Uw Eigen heerlijkheid. Sta het toe, Here.

¹⁰⁹ En nu voor de zieken en aangevochtenen, is er een bevel dat Gij ons gegeven hebt, dat wij zouden bidden en hun de handen opleggen. En U zei, de laatste woorden die van Uw dierbare lippen kwamen: “Gaat heen in de gehele wereld en predikt het Evangelie. Deze tekenen zullen hen volgen die geloven; en als zij hun handen op de zieken leggen, zullen zij genezen worden.”

¹¹⁰ We weten van één, een lief klein meisje dat hier ligt, dat door trouwe geliefden vanuit Florida hiernaartoe is gevlogen, en zij is nu juist in een zeer ernstig stadium. Terwijl vele van Uw dienstknechten gebeden hebben. En—en vele dokters hebben ernaar gekeken en zij hebben hun hoofd geschud, en zeiden: “Er kan niets anders aan gedaan worden.” Maar ik ben zo blij dat de kleine moeder, en degenen die bezorgd zijn, dat niet als antwoord willen nemen. Zij zijn vastbesloten om te zien dat geen middel onbeproefd wordt gelaten. Als zij slechts steun van de levende God kunnen krijgen, zal hun kleine lieveling gezond worden, en zij zal leven. O, sta het toe Here, samen met anderen die hier zitten.

¹¹¹ Velen zitten hier vanmorgen, die zouden kunnen opstaan en getuigenis afleggen zoals de wijzen deden: “Wij hebben Zijn ster in het Oosten gezien.” Velen zouden kunnen opstaan en zeggen: “Wij hebben Zijn goedheid gesmaakt, en we hebben Zijn genezende kracht gevoeld”, die van hun lichamen kanker, en verblinde ogen, en kreupele ledematen, en allerlei soorten ziekten heeft weggenomen. En wij roepen Zijn lofprijzing uit zo luid als we kunnen, door de naties heen, Here.

¹¹² Laat dezen, vanmorgen, Uw kinderen die hier nu vandaag zijn, eveneens deelnemers aan Zijn zegeningen zijn. Terwijl wij onze plichten vervullen als predikers, te bidden en hun de handen op te leggen, sta toe, Here, dat zij genezen zullen worden in de Naam van Uw Zoon, de Here Jezus, Die zei: “Vraagt de Vader wat dan ook in Mijn Naam, Ik zal het doen.” Hoe zouden wij eraan kunnen twijfelen, als God het zei? Net zo waar als de profetieën van Daniël vervuld moesten worden, zo waar als God leeft, moet elk Woord worden vervuld. En ik bid dat U het zult toestaan voor Zijn heerlijkheid. Amen.

¹¹³ Het is naar mijn meest bescheiden mening, en de oprechtheid en de eerlijkheid van mijn hart, dat als mannen en vrouwen hier nu, die uw hand opstaken om de Here Jezus als uw persoonlijke Redder te aanvaarden. . . Ik weet dat het gebruikelijk is om mensen naar het altaar te brengen. Dat is in orde. Ik heb er niets tegen. Maar terwijl u naar het altaar komt, kunt u slechts één ding doen, dat is God vertellen dat

u dankbaar bent dat Hij u redde. Want, op het moment dat u meent wat u zegt, als u uw handen opsteekt, aanvaardt God u op uw getuigenis precies op dat moment. U trotseerde de wetten van de zwaartekracht, en precies hetzelfde als die Ster de wetten van het zonnestelsel trotseerde.

¹¹⁴ Het zonnestelsel beweegt volgens een vaste regel. Dat is de wijze zoals het moet bewegen. Maar deze Ster trotseerde het, ging precies aan alles voorbij, omdat God de leiding had.

¹¹⁵ Vandaag zegt de normale gang van zaken dat velen van u hier moeten sterven. De dokter heeft alles gedaan wat hij kon doen. Dat is juist. Maar de Geest van de levende God trotsert dat, zei: "Ik zal u er doorheen helpen." Niet, het zou misschien niet in een seconde mogen gebeuren. Zij hielden vol, daar zij Hem zagen die onzichtbaar was. Abraham werd een belofte gegeven, en wachtte vijftientig jaar voordat het gebeurde, maar hij marcheerde voort en noemde alles wat in tegenspraak was aan de belofte alsof het er niet was.

¹¹⁶ Ik zou hier niet staan op deze Kerstavond en deze dingen zeggen voor deze kleine groep mensen als ik niet wist waar ik over sprak.

¹¹⁷ Gisteren, de vrouw is misschien aanwezig, haar naam is Mevrouw Wright. Bent u hier, uit New Albany, ene Mevrouw Wright? Velen van u zouden haar mogen kennen. Zij is, geloof ik, een bekende vrouw in New Albany. De laatste genezingsdienst hier, waar . . . Ik wist het niet; het was onder de onderscheiding. [Leeg gedeelte op de band—Uitg.]

¹¹⁸ Volgende zondagavond, zo de Here wil, kunnen we misschien een onderscheiding proberen. We kunnen het niet op zondagmorgen hebben, goed, omdat u vorige week zondagmorgen hebt gezien wat er gebeurde. Zie, de mensen komen hier niet op tijd binnen om in de rij te gaan staan, enzovoort, 's morgens, omdat u uw afwas moet doen, enzovoort. Maar, op zondagavond, we zullen het misschien volgende zondagavond gaan proberen, zo de Here wil.

¹¹⁹ Terwijl de onderscheiding bezig was, wil ik gewoon één geval noemen, direct nadat ik u over Mevrouw Wright vertel.

¹²⁰ Zij kon hier niet komen. De dokters uit New Albany, ik zou hun namen kunnen noemen, maar het zou geen wijsheid mogen zijn om dat te doen, omdat zij vaak niet willen dat je dat doet. Wij proberen in vrede te leven met alle mensen, voor zover mogelijk.

¹²¹ En we houden van onze dokters. Misschien zitten hier dokters vanmorgen. Ik heb vele vrienden die dokter zijn, goede mannen, Christelijke mannen die God vertrouwen. Zij zijn geen genezers; zij zijn gewoon mannen. En wat zij kunnen doen, lichamelijk, dat zouden zij doen. Zij helpen de natuur gewoon. Zij doen geen . . . Zij zetten een bot; nemen

een belemmering weg, zoiets als dat. Maar God moet cellen scheppen. God is de Enige die kan genezen, of—of weefsel opbouwen; geen medicijn zal het doen.

¹²² Nu, deze vrouw had een bloedprop die bij haar hart lag. Zij was in de zestig. Zij was zo erg opgezwollen dat zij net zo dik was als normaal. En zij telefoneerden, en mijn vrouw haalde mij naar de telefoon, en zei: “Billy, zij . . . een vrouw wil je spreken, uit New Albany.”

¹²³ Ik zei: “Wel zuster, kom maar vanmorgen. We zullen een genezingsdienst gaan houden daar bij de tabernakel.”

¹²⁴ Zij zei: “Mijn dierbare broeder,” zei ze, “ik wenste dat ik haar kon brengen, maar zij kan niet eens bewegen.” En zei: “Zij is nu stervende.” En zei: “Er is geen hoop voor haar.” En zei: “We hebben gehoord van de geweldige dingen die God door uw gebeden heeft gedaan. Wilt u niet voor haar bidden? Wilt u komen?”

¹²⁵ Ik zei: “Ik kan niet komen. Maar kunt u de hoorn tegen haar oor houden?”

¹²⁶ Zij zei: “Ik geloof dat ik haar bed kan verschuiven.” En zij verschoof het bed, en kreeg de vrouw te pakken; kon nauwelijks spreken.

¹²⁷ Ik zei: “Als u zult geloven!” Geloof is de vaste grond der dingen die men hoopt. Niet wat u gewoon denkt; maar wat u werkelijk weet. Geloof is . . .

¹²⁸ Ik zei onlangs zondags: “Als ik uitgehongerd was, en ik vroeg . . .” Eén brood zou mijn leven redden, en u gaf mij vijftig cent; ik zou me net zo kunnen verheugen als wanneer ik het brood had, omdat er meer dan genoeg brood is.

¹²⁹ En er is meer dan genoeg kracht om te genezen. “Indien u kunt geloven”, dat is de vijftig cent; ik kan mij verheugen. Omdat, mogelijk is het brood zo’n tien mijl bij mij vandaan, maar, wanneer ik de vijftig cent heb, geloof is de vaste grond der dingen die men hoopt. Ik ben net zo gelukkig met die vijftig cent, alsof ik het brood at, hoewel ik nog een lange reis te gaan heb; door beekbeddingen gaan, en de doorwaadbare plaatsen doorkruisen, en over de boomstammen heen, door de doornstruiken heen, en omhoog over de heuvel. Ik krijg misschien steeds meer honger, totdat ik maagkrampen krijg; ik heb zo’n honger. Maar ik zal mij de hele tijd verheugen, omdat ik de vijftig cent vasthoud, de aankoop van het brood, ongeacht wat de omstandigheden zijn.

¹³⁰ Abraham verheugde zich vijftig jaar lang, het geloof in zijn hart houdende dat God in staat was te volvoeren wat Hij had beloofd. En hij kreeg waar hij om vroeg.

¹³¹ Dierbare geliefde daar, zuster. Ongeacht wat de omstandigheden zijn, neem die vijftig cent, dat geloof,

g-e-l-o-o-f. Neem dat in uw handen, neem het in uw hart, zeg: "Ongeacht wat er gebeurt. . ." Nu kunt u niet doen alsof u gelooft. U moet werkelijk geloven. "Mijn kind zal leven, omdat in mijn hart. . . God heeft een belofte gedaan, en ik heb geloof om het te geloven." En dan wordt al het andere tenietgedaan. Zie? God laat het regelrecht naar dat—dat gebied verplaatsen.

¹³² Die vrouw belde me gisteren op. Enigen van hen namen de telefoon op; zij nam er geen genoegen mee. Mijn vrouw ging naar de telefoon; zij nam er geen genoegen mee. Zij wilde mij spreken. Zij zei: "Broeder Branham, ik prijs uw naam."

Ik zei: "Mijn naam? Waarom doet u dat?"

Zij zei: "O, als u mij slechts kon zien!"

Ik zei: "Dan prijs God, Hij was Degene Die het deed."

¹³³ Zij zei: "De dokters daar kunnen zelfs niet een stukje van die bloedprop vinden. Het is uitelkaargegaan en verdwenen. En ik ben normaal, loop rond in goede gezondheid, de beste gezondheid die ik sinds jaren heb gehad." Haar naam is Mevrouw Wright. Zij woont nu. . . Zij vertelde mij haar voornaam. Ergens in New Albany, ik weet het nu even niet.

¹³⁴ Onder de onderscheiding, vorige week zondag, terwijl ik hier stond, zei ik: "Ik wil niemand van de mensen van de tabernakel. Ik wil diegenen die niet van de tabernakel zijn. Laat de Heilige Geest spreken." Maar op de een of andere manier, helemaal ergens achterin aan de een of andere kant, was daar een kleine makker met de naam Hickerson, allen van ons kennen Broeder Hickerson. Hij is een echte waarachtige trofee van Gods genade. En hij verschool zich achter een paar mensen. Ik kende hem niet eens. Maar de Heilige Geest had het allemaal bepaald. Hij keek onder de arm van een of andere man door, zat daar achterin, en ik wist niet wie hij was.

¹³⁵ En ik zei: "De kleine makker die naar mij kijkt, onder de arm van die man door. Hij bidt voor een geliefde, ik geloof, een broer of zwager, of iemand, die in de krankzinnigeninstelling is; geestelijk onbereikbaar, en geen hoop voor hem om ooit te herstellen." En Het zei: "ZO SPREEKT DE HERE. Hij zal herstellen." En de kleine makker geloofde het, maar ik wist er dagenlang daarna niets over.

¹³⁶ En gisteren ontsloegen ze hem uit de krankzinnigeninstelling in Kentucky, als "een volmaakt normale, gezonde man." En onze kleine Methodistenpredikerbroeder, Broeder Collins, nog een trofee van Gods genade. Misschien is hij hier vanmorgen. Beiden, zij allen zijn hier misschien. Kwam gisteravond naar mijn huis, met Broeder Palmer uit Georgia, en vertelde dat deze jongen voorbijkwam, op weg naar Louisville, na te zijn ontslagen uit

de krankzinnigeninstelling. Hij is ook gered, en ging erheen om alles wat hij verkeerd had gedaan te vergoeden; een trofee. Gods onsterfelijke genade!

¹³⁷ Hij is dezelfde gisteren, vandaag en voor eeuwig. Laat de vijand u niet bedriegen. Er schijnt een onsterfelijk Licht; dat onsterfelijke Licht is Jezus Christus, Gods Zoon. Geloof in Hem. Veranker het in uw hart. Ontvang het als geloof.

¹³⁸ Laten we bidden en weten, u de handen opleggen, u zalven met olie, let op wat God zal doen, ongeacht de omstandigheden.

¹³⁹ Jezus zei, in Markus 11:24, Hij zei: “Indien gij tot deze berg zult zeggen: ‘Hef u op en werp u in de zee’, en niet twijfelt in uw hart, maar gelooft dat wat u hebt gezegd zal komen te geschieden, zult u hebben wat u zegt.”

¹⁴⁰ Nu laat mij de lexicon aanhalen, dat is het originele Grieks. Hier is de wijze waarop het er staat: “Indien gij tot deze berg zult zeggen: ‘Word opgeheven en in de zee geworpen’, en niet twijfelt in uw hart, maar gelooft dat wat u hebt gezegd zal komen te geschieden, kunt u hebben wat u zegt.”

¹⁴¹ Wanneer u zei: “Berg, hef u op”, en hij staat er nog steeds, zegt u: “Wel, het gebeurde niet”? O, het gebeurde wel. Toen u zei: “Berg, beweeg”, kwam er misschien één onbetekenend zandkorreltje los, uit de honderden miljarden en miljarden tonnen. Eén kleine korrel bewoog, maar het is begonnen te gebeuren. Houd dat geloof vast en zie die berg verdwijnen. Zeker.

¹⁴² Gij zult in uw hart zeggen: “Ziekte, verdwijn uit mijn kind. Ziekte, verdwijn uit mijn lichaam, in de Naam van de Here Jezus”, en twijfel niet. Direct op dat moment trekken de goede cellen een nieuwe wapenrusting aan en nemen een nieuw wapen op, en de vijand begint terug te treden. Hij is verslagen omdat Christus, door het drinken van Zijn mirre op Golgotha, de duivel versloeg en elk van zijn machten. En Hij ontdeed hem van alles wat hij had, en hij is niets dan een bluffer; kan hij ermee doorgaan, zal hij het doen.

¹⁴³ Wij zijn vastbesloten, door Gods genade, om het Evangelie te prediken en Zijn Licht te weerkaatsen totdat Hij komt.

¹⁴⁴ Nu, Here, het overige is aan U. We zullen deze mensen nu oproepen en moge de Heilige Geest naar deze kleine tabernakel komen en een geloof in ieder hart bewerken, als zij staan en hier langskomen om voor gebeden te worden. Mogen zij vandaag weggaan en doen als deze wijze mannen; toen zij de Ster opnieuw zagen, na de periode van duisternis, verheugden zij zich met zeer grote vreugde; en mogen deze mensen, wanneer zij gezalfd zijn en voor hen gebeden is. Jacobus zei, in het Evangelie: “Roept de oudsten en laten zij hen zalven met olie en over hen bidden. Het gebed des geloofs zal de zieke

behouden.” Mogen de mensen zich verheugen met zeer grote vreugde, wetende dat het geloof van God in hun harten is doorgebroken, en zij zullen hebben waar zij om vragen.

¹⁴⁵ Nu, Vader, U hebt Uw deel gedaan. Ik heb alles gedaan wat ik weet te doen, behalve de mensen de handen op te leggen en hen te zalven. Nu, het overige zal aan hen toebehoren. Moge het niet falen. Moge elk radertje van Gods onsterfelijke klok perfect werken vanmorgen, terwijl de zieken worden gezalfd. Om Jezus Christus’ wil vragen wij het, in Zijn Naam. Amen.

Als u kunt geloven alleen, slechts geloven alleen.

Alles is mogelijk, geloven . . .

¹⁴⁶ Wat doet dat lied iets voor mij! Honderden talen . . . Ik heb de heidenen en de Hottentotten dat horen zingen wanneer ik naar het podium kwam.

¹⁴⁷ Deze zelfde vrouw, zelfde pianiste, zover ik weet, introduceerde het lied aan mij, elf jaar geleden, voordat ik in de bediening ging. Paul Rader, mijn vriend, schreef het.

¹⁴⁸ Jezus, terwijl Hij van de berg afkwam, zag een jongen met epilepsie. De discipelen konden er niets aan doen. Hij zei: “Here, heb medelijden met mijn kind.”

¹⁴⁹ Hij zei: “Ik kan het, indien gij zult geloven, want alle dingen zijn mogelijk; geloven alleen.” Daar is waar Paul zijn tekst kreeg, *Geloven Alleen*. “Ge- . . .

¹⁵⁰ Nu, kijk nu weg van uw ziekte. “Geloven all- . . .” Kunt u dat niet doen? “Alle dingen zijn mogelijk, geloven . . .”

¹⁵¹ Bedenk slechts, Hij staat hier. Hij is liefelijk. Hij heeft het beloofd. Hij weerkaatst Zijn lichten; kijk naar anderen die genezen worden. Zeker, u kunt het ook. “Kijk naar mij”, een blinde man genezen, zie. Kijk naar anderen, kijk gewoon naar hoe, o, wat de Here heeft gedaan! “. . . mogelijk . . .”

¹⁵² Hoevelen geloven dat u op dit moment geloof in uw hart hebt om te zeggen: “Ik geloof dat het beklonken is. Ik geloof dat ik Hem nu kan aanvaarden. Ik geloof dat ik kan zeggen dat ik gezond zal zijn. Ongeacht wat plaatsvindt, zeg ik tot deze berg van ziekte: ‘Weest gij verplaatst en verlaat mij, of mijn geliefden, of wat het ook mag zijn.’ En ik geloof dat het zal komen te geschieden”?

¹⁵³ Let op wat er gebeurt. Die ziekte zal beginnen weg te trekken. Het zal beginnen te verdwijnen. Het eerste, weet u, de dokter zal zeggen: “Wat is er hier gebeurd?” Dat is juist, indien u kunt geloven.

¹⁵⁴ Zou u willen komen, Broeder Neville? Nu, laten degenen die hier in *dit* pad zijn, aan *deze* kant gaan staan. En u die in *dit* pad bent, ga achter langs en kom er omheen, als u wilt,

zodat we één enkele rij hebben. We willen de oudsten naar voren laten komen, om bij de mensen te staan, terwijl er voor hen gebeden wordt.

¹⁵⁵ Nu, het kleine meisje, we zullen ernaartoe lopen en voor dit kleine kind dat hier ligt, bidden. We zullen gewoon regelrecht naar haar toekomen.

¹⁵⁶ Ik wil dat degenen die...anderen waarvoor gebeden moet worden, ga nu naar deze kant. Ik wil dat iedere persoon hierbinnen in gebed is op dit moment. U hebt hier een aandeel in. De plaatsaanwijzers die daar staan, zullen u de rij aanwijzen waarin u wordt verondersteld u op dit ogenblik op te stellen.

Alles is mogelijk, geloven alleen.

Vrees niet, kleine kudde, van het kruis tot de troon,

Van dood naar leven ging Hij voor de Zijnen;

In kracht op aarde, alle kracht van boven,

Is aan Hem gegeven voor de kudde van Zijn liefde.

Wat zal een Kerstmisster nu zeggen?

Geloven alleen, geloven alleen,

Alles is mogelijk, geloven alleen;

Geloven alleen, geloven alleen,

Alles is mogelijk, geloven alleen.

¹⁵⁷ Mijn dierbare vrienden, er zijn velen hierbinnen die nu voor u bidden; goede mannen en goede vrouwen, vrome, godvruchtige vrouwen en mannen.

¹⁵⁸ Mijn Broeder Neville staat hier aan mijn zijde, die ik jarenlang heb gekend als een godvruchtig persoon. Mensen die hier van buitenaf komen, zij belden me op, zeiden: "Wie is die kleine makker, is uw voorganger? Geef mij zijn adres; ik wil hem schrijven. Hij lijkt een zeer oprechte man." Ik ben zo blij dat ik kan zeggen: "en één van de meest godvruchtige personen die ik ken." Hij leeft wat hij predikt en waar hij over spreekt. Hij heeft de kruik met zalfolie in zijn hand.

God heeft de kracht in Zijn hand.

¹⁵⁹ Hebt u het geloof in uw hart? Als u het hebt, moet het gaan gebeuren. Hier tussen, hier zijn predikers, godvruchtige mensen die hier zitten, zullen voor u gaan bidden. Iets moet nu gaan gebeuren.

¹⁶⁰ Iets bracht u tot zover; het was de Ster, nu, de Ster, de Morgenster. Ontvang nu het onsterfelijke, Eeuwige Licht. Gewoon als u, wij deze routine volgen, zoals u dopen, of wat dan ook, zie. "Zalft de zieken met olie, bidt over hen; het gebed des geloofs zal de zieke behouden."

¹⁶¹ Jezus zei, de laatste woorden tot Zijn Gemeente: "Deze tekenen zullen hen volgen die geloven; op zieken zullen zij hun

handen leggen, zij zullen genezen.” Met andere woorden, zou ik dit willen zeggen, het onder woorden brengen zoals u die kent: “Waar dit Evangelie ook wordt gepredikt, in de gehele wereld, Mijn dienstknechten zullen de handen op de zieken leggen, zij zullen gezond worden.” Juist. Zie?

¹⁶² Nu, er is slechts één ding om dat te veroordelen, dat is, ongeloof. U ziet, dat ligt niet. . . zelfs als—als een broeder en ik waren. . . zelfs niet eens geschikt waren om het Evangelie te prediken; wat wij niet zijn, alleen door Zijn genade. Maar, het maakt niet uit wat wij zouden zijn, het is Zijn Woord. Hij, Hij hoeft niet bij ons te blijven, maar Hij moet bij Zijn Woord blijven: “Indien gij kunt geloven.”

¹⁶³ Nu, hoevelen daar in het gehoor zullen voor deze mensen gaan bidden? Steekt uw handen op. Ik wil dat u mensen daarnaar kijkt. Dat is waar de gebeden naartoe gaan, naar de Hemel voor u nu. Nu, ieder hoofd gebogen en iedereen in gebed, terwijl broeder zalft.

¹⁶⁴ Even een moment nu, we zullen dit gezamenlijke gebed voor dezen hier hebben.

¹⁶⁵ Genadevolle Here, we gaan nu voorwaarts als Uw dienstknechten, om de plicht als predikers te doen. Er zijn hier velen, Here, in de rij, die erg, erg ziek zijn, ongetwijfeld. Enkelen van hen zijn de dood nabij. En sommigen van hen zitten nog steeds in hun stoelen. Bijvoorbeeld, het kleine meisje dat uit Florida is gekomen. Er zijn sommigen hier uit Georgia en uit verschillende plaatsen, tot aan Indianapolis toe, sommigen vanuit Ohio, vergaderd in deze kleine groep vanmorgen, hebben hier in hotels en overal gewacht, wachtend op het uur om voor gebeden te worden. Zij zijn in de samenkomsten geweest. Zij hebben Uw hand zien bewegen en werken. En nu juist hier de. . . Here, neem het verdichtsel van de Kerstman weg en breng het werkelijke Kerstgeschenk aan hen. Geef hun nu gewoon goede gezondheid, Here, omdat zij met geloof zijn gekomen.

¹⁶⁶ En wij komen, staande tussen hen en de Here God des Hemels, om voorbeden voor hen te doen, om te bidden en uiting te geven door onze eigen stem, namens hen. Moge niet één van hen, Here, falen om geloof te hebben.

¹⁶⁷ We weten dat het Woord het zegt. We weten dat wij het geloven. Nu, Here, mogen zij het geloven en ontvangen waar zij om gevraagd hebben. Wij gaan nu voorwaarts als afgezanten van Christus, met dit hele lichaam der gemeente, in een eenparig gebed voor hun genezing. Moge het zo zijn. En wanneer zij weggaan, mogen zij gaan met zeer grote vreugde, omdat de—de Dageraad over ons is gekomen. De Schijnwerperlichten des Hemels zijn naar ons toegekeerd, en we zien de opgestane Here Jezus in Zijn Kracht en Heerlijkheid. Amen.

¹⁶⁸ Terwijl zij wordt gezalfd, in de Naam van de Here Jezus, leggen wij haar de handen op, en vragen of haar ziekte genezen wordt door de hand van de Almachtige God, in Jezus' Naam. Amen.

¹⁶⁹ God zegene u. Ga en ontvang het in de Naam van de Here Jezus.

¹⁷⁰ Als gezalfd zijnde, in de Naam van de Here Jezus, vragen wij of het verlangen van zijn hart wordt toegestaan, in de Naam van de Here Jezus. Amen.

¹⁷¹ Gezalfd zijnde met olie, leggen we onze broeder de handen op, in de Naam. . .

HET GROTE SCHIJNENDE LICHT DUT57-1222
(The Great Shining Light)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gepredikt op zondagmorgen 22 december 1957 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, U.S.A. en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling werd gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2013 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on any website other than www.branham.org, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org